

Ghettolisten er en fiasko som styringsværktøj

BOLIGER

STEFFEN MORILD, JOHN B. SØRENSEN
OG BJØRN PETERSEN, HHV. FORMAND FOR BOLIGFORE-
NINGEN 3B, FORMAND FOR SAMVIRKENDE BOLIGSELSKABER
OG FORMAND FOR BOLIGSELSKABET AKB, KØBENHAVN

I DAG HAR vi levet et år med den hårde ghettoliste og den lovpakke, som betyder, at boligområder, som fire år i træk er på listen, skal fjerne 60 procent af deres almene familieboliger.

Reglerne og risikoen for at gode, sunde og billige boliger kan forsvinde under fødderne på de mennesker, der bor i dem, skaber noget, der minder om desperation. Vi har set boligselskaber og kommuner gribe til handlinger, der kan se mærkelige ud, alene for at undslippe de kriterier, Folketinget har sat for at definere en ghetto.

I Odense vil boligselskab og kommune f.eks. betale mennesker, der inden for de seneste to år har fået en dom for hård kriminalitet, for at flytte fra et bestemt boligområde.

Logikken i et ellers absurd tiltag er at slippe under grænsen for antallet af beboere med domme og der-

med forhindre, at boligområdet stemples som en hård ghetto.

I København har vi sammen med kommunen indført meget stramme udlejningsregler for alle boligområder, der enten er på listerne eller faretruende tæt på. Kravene er relateret til kriterierne for ghettolisten. Det betyder bl.a., at alle over 15 år i husstanden skal have arbejde og tjene mere end 19.500 kr. om måneden, hvis de ikke er under uddannelse. Indtægtskravet for en ghetto i København udregnes efter hele hovedstadsområdet indkomst - inkl. de rige i Nordsjælland. Et ganske hårdt krav for de boligsøgende i København.

VI STILLER OGSÅ krav om, at de boligsøgende skal have en godkendt uddannelse ud over grundskolen. Som en del af det boligsociale arbejde samarbejder vi med kommunen om at få unge i uddannelse. Og det går fremad. Men Folketinget har gjort det svære for os med den nye ghettolovgivning. Her blev uddannelseskriteriet ændret. De gamle lister var baseret på Danmarks Statistiks opgørelse over indvandrere og efterkommeres uddannelsesniveau. Den nye ghettoliste stiller krav om, at uddannelser taget i hjemlandet kun tæller med, hvis de er godkendt i Danmark.

OG SÅ ER vi tilbage ved de desperate tiltag. Vi sender boligsociale medarbejdere ud at banke på dørene

Det gør ikke vores arbejde med at løfte boligområdene lettere, når målposterne flyttes

hos beboere i de områder, som er på listen, for at høre, om de har en uddannelse, som ikke er godkendt i Danmark. Og vi hjælper med at få beviserne sendt ind til det rette ministerium og godkendt. Tænk, hvis vi kunne bruge den tid og energi på at hjælpe flere unge i uddannelse og arbejde og dermed reelt løfte beboere og boligområder. Det gør ikke vores arbejde med at løfte boligområdene lettere, når målposterne flyttes. Vi vil derfor appellere til Folketingets partier: Lad boligselskaber og kommuner bruge kræfter på at løfte uddannelsesniveaue og få flere i arbejde - og mål os på det! Frem for at vi skal jagte menneskers uddannelsesbeviser i flyttekasser og loftsrums. Og lyt til Danmarks Statistik, når det gælder måden at opgøre uddannelser på. Metoden bruges til at udligne og fordele millioner af kroner mellem kommunerne, så kan den vel også bruges til at måle vores boligområder.